

ΤΟ ΟΠΙΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Η θρησκεία είναι το όπιο του Λαού –είπε ο Μάο. Και αυτό το έχουν εμπεδώσει καλά όσοι παλαιοί Κνίτες και Ρηγάδες επιχειρούν τώρα να μας διδάξουν και Θρησκευτικά. Κόπηκαν, όμως, στο βασικό μάθημα του «επαναστατικού προτσές» προχθές διότι απέδειξαν στα γραπτά και στα προφορικά ότι δεν έχουν εμπεδώσει ντιπ κατά ντιπ πώς χωρίς αυτό το όπιο του Λαού αποδείχθηκε αδύνατος ο αγώνας για το πέρασμα από τον καπιταλισμό στον σοσιαλισμό και η μακροήμερευση του «υπαρκτού».

1^ο Ο Νίκος Ζαχαριάδης με αυστηρή ντιρεχτίβα του το 1948 διέταξε τους μαχητές του «ΔΣΕ» να σέβονται τους παπάδες στα χωριά και να εισέρχονται με ευλάβεια στις εκκλησιές γιατί «*διαφορετικά ερχόμαστε αντίθετοι στο βαθύ αίσθημα και στην παράδοση του Λαού μας και ο δίκαιος αγώνας μας χάνεται*». ¹ Δεν ήταν κανένα παπαδοπαίδι. Ήταν εκ πεποιθήσεως άθεος και «Κούτβης» –απόφοιτος της σοβιετικής Σχολής του Κουτβ που παρήγαγε στη Μόσχα τα ανώτατα στελέχη των επιχωρίων Κ.Κ. τα οποία αποτελούσαν τμήματα της Γ' Κομμουνιστικής Διεθνούς.

2^ο Ο Ιωσήφ Στάλιν είχε εγκαθιδρύσει δια πυρός και σιδήρου την Σοβιετική Ένωση. Έκλεισε τις εκκλησιές και τις μετέτρεψε σε στάβλους και αχυρώνες. Κατήργησε το Πατριαρχείο πασών των Ρωσιών και φυλάκισε τους Αρχιερείς του στο μοναστηριακό συγκρότημα του Νοβογκορόντ. Όταν, όμως, τον Ιούνιο 1941 εισέβαλε και προήλαυε ακάθεκτη η Βέρμαχτ, ο Στάλιν ανασυνέστησε αμέσως το Πατριαρχείο και παρακάλεσε τον Πατριάρχη να ευλογήσει τα όπλα του Κόκκινου Στρατού. Σε εκατοντάδες φωτογραφίες και δεκάδες κινηματογραφικά επίκαιρα ο Πατριάρχης, οι Μητροπολίτες και οι ιερείς ευλογούν τα όπλα του Κόκκινου Στρατού. Γονατιστοί μπροστά τους οι στρατιώτες, οι αξιωματικοί και οι κομμισάριοι. Δεν πολέμησαν για τον σοσιαλισμό ούτε ποτέ το ισχυρίσθηκε το καθεστώς. Πολέμησαν για την Πατρίδα με το όπιο του Λαού. Μεγάλος Πατριωτικός Πόλεμος ονομάσθηκε επίσημα και Μεγάλος Πατριωτικός Πόλεμος έμεινε για πάντα στη Σοβιετική Ένωση.

3^ο Εξ ίσου άθεος κομμουνιστής ήταν ο στρατάρχης Τίτο της Γιουγκοσλαβίας. Όταν, μετά συνεχή 23 χρόνια μονομερούς προπαγάνδας και αμείλικτης βίας, διαπίστωσε ότι απέτυχε να σχηματίσει «μακεδονικό έθνος» στα Σκόπια, ίδρυσε με κοσμικό διάταγμά του την «Μακεδονική Εκκλησία» να το φτιάξει στους κόλπους της. Δεν γνώριζε ότι το άδικο ουκ ευλογείται. Και τώρα ψάχνουν παπά να θάψει την αυταπάτη τους.

4^ο Η κομμουνιστική Βουλγαρία ήταν ο πιστότερος σύμμαχος της Σοβιετικής Ενώσεως και η μοναδική χώρα-μέλος του Συμφώνου της Βαρσοβίας. Ωστόσο, διεπίστωσε ότι δίχως το όπιο του Λαού ήταν αδύνατον να σταθεροποιηθεί. Ο Πρόεδρος της Τόντορ Ζίβκωφ, Γενικός Γραμματέας του Κ.Κ.Β., επανίδρυσε το Πατριαρχείο Βουλγαρίας. Κάθε Κυριακή σε όλες τις κατάμεστες εκκλησίες οι ψάλτες και οι ιερείς έψαλαν κατανυκτικά το Πολυχρόνιο του άθεου Προέδρου!

Ήμουν στη συνάντηση Ζίβκωφ-Καραμανλή στην Κέρκυρα και τους άκουσα:

– Καλά, ρε Θόδωρε! Αφήνεις και σε κοροϊδεύουν οι παπάδες; Πολυχρόνιο και κομμουνισμός γίνεται; Ολούρμου;

– Ολούρμου γιατί έτσι στεκόμαστε. Όταν διέταξε να μου ψάλλουν το Πολυχρόνιο, κάλεσα τον Πατριάρχη και τον ευχαρίστησα. Είναι χωριανός μου για να έχω ήσυχο το κεφάλι μου. Του λέω: «*Ευχαριστώ πολύ. Είναι μεγάλη μου τιμή. Αλλά τι λες στους πιστούς σου; Παρακαλείτε τον Θεό να κρατήσει πολυχρόνιον έναν άθεο κομμουνιστή;*»

---

¹ Ν. Ζαχαριάδη, *Συλλογή Έργων, Πενηντάχρονα, έκδοση Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε.*, Τασκένδη, Απρίλιος 1953.

Μου λέει ο κερατάς: *«Τους λέω πως κανένας δεν υπηρετεί την Εκκλησία όσο εσύ. Μονάχα εσύ ανάγκασες όλον τον Λαό να νηστεύει νύχτα-μέρα».*

Ακούστηκαν τότε γεροί οι καγχασμοί των δύο. Τώρα ακούγονται οι καγχασμοί όλων των Ελλήνων.

N. I. Μέρτζος